

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT
22. oktober 2001 *

I sag T-141/01 R,

Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis, Barcelona (Spanien), ved advokat
C. Belard-Kopke Marques-Pinto, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Visaggio og
S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens
beslutning K(1999) 534 af 4. marts 1999 om ophævelse af finansielt tilskud fra
Fællesskabet,

* Processprog: spansk.

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 1 Ved beslutning K(93) 3394 af 26. november 1993, truffet i henhold til artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår EUGFL, Udviklingssektionen (EFT L 374, s. 25), tildelte Kommissionen sagsøgeren, benævnt »Entorn SL« i den administrative procedure for Kommissionen, et finansielt tilskud til projekt nr. 93.ES.06.030 (herefter »beslutningen om tilde-
deling«) med overskriften »Demonstrationsprojekt til produktion af sumak med nye former for dyrkningsteknik« (herefter »projektet«). Det fremgår af sagen, at J. Tasia Valls som befuldmægtiget administrator var den eneste repræsentant, der var bemyndiget til retligt at forpligte sagsøgeren.
- 2 De samlede omkostninger ved projektet var 1 381 132 ECU, og det finansielle tilskud fra Fællesskabet var fastsat til et maksimumsbeløb på 1 035 849 ECU.
- 3 Ved skrivelse af 30. november 1993 fik Kommissionen meddelelse om, at »Entorn S.L.« havde fået ny adresse og ny bankkonto. Skrivelsen var underskrevet af en person ved navn »A. López Gargallo«.

- 4 En ny adresse for »Entorn S.L.«, nemlig i Sevilla (Spanien), blev meddelt Kommissionen ved skrivelse af 29. marts 1994 underskrevet af J. Tásias Valls. I denne skrivelse blev D. García Rodríguez og J. Tásias Valls præsenteret som henholdsvis teknisk ansvarlig og ansvarlig for projektet.
- 5 I overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 2 til beslutningen om tildeling blev der udbetalt to forskud på et samlet beløb af 725 094 ECU til den bankkonto, der var nævnt i skrivelser af 30. november 1993.
- 6 Den 10. juli 1997 rettede Kommissionen en skrivelse til Entorn S.L. i Sevilla, hvori den oplyste, at dens tjenestegrene havde påbegyndt en teknisk og regnskabsmæssig kontrol af det finansielle tilskud, der allerede var udbetalt af Kommissionen i henhold til artikel 8 i forordning nr. 4256/88.
- 7 Kontrollen blev foretaget på stedet for projektets gennemførelse i Sevilla den 24. og 25. juli 1997, hvor J. Tásias Valls og D. García Rodríguez var til stede.
- 8 Kommissionen meddelte efter gennemførelsen af inspektionsbesøget ved skrivelse af 3. april 1998 »Entorn (Sumak)« i Sevilla sine konstatninger. Kommissionen anførte, at der var omstændigheder, der kunne udgøre uregelmæssigheder, og anførte, at den havde besluttet at indlede proceduren i henhold til bilag 2, punkt 10, til beslutningen om tildeling og artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1). »Entorn (Sumak)« blev ligeledes meddelt, at der kunne kræves tilbagebetaling af de hidtil udbetalte beløb. Selskabet blev ligeledes opfordret til inden for en

frist på seks uger at fremlægge bevis for, at de forpligtelser, der fulgte af beslutningen om tildeling, var blevet opfyldt.

- 9 Kommissionen modtog en besvarelse ved skrivelse af 24. maj 1998, der var sendt fra Sevilla og underskrevet af D. García Rodríguez, der på dette tidspunkt, ud fra et teknisk synspunkt, var den ansvarlige for projektet.

- 10 Kommissionen vedtog den 4. marts 1999 en beslutning, der blev forkyndt for sagsøgeren den 10. april 2001, og som ligeledes blev meddelt Kongeriget Spanien (herefter »den anfægtede beslutning«). Kommissionen vedtog i denne beslutning at ophæve det pågældende finansielle tilskud og kræve tilbagebetaling fra sagsøgeren, og i givet fald de juridiske personer, der var ansvarlige for dennes gæld, af de allerede udbetalte forskud inden for en frist på 60 dage fra meddelelsen af beslutningen. Begrundelsen for den anfægtede beslutning havde følgende ordlyd:
 - »1) Ansøgningen om støtte blev indgivet af ENTORN SL med hjemsted i Barcelona; det er dette selskab, der blev tildelt støtten fra Fællesskabet, mens et selskab ved navn Entorn Trading Limited blev stiftet i Dublin, og en filial af dette selskab efter anmodning fra hr. Biego blev åbnet i Sevilla under navnet ENTORN SL; alle betalinger foretaget af Kommissionen til projektet blev rettet til dette sidstnævnte selskab; denne transaktion var blevet forelagt for Kommissionen som en simpel ændring af støttemodtagerens ledelse, selv om der reelt var tale om en ændring af projektets støttemodtager uden Kommissionens accept.

 - 2) Under det omtalte inspektionsbesøg, der fandt sted på det hjemsted, der var meddelt af støttemodtageren, blev det fastslået, at hjemstedet tilhørte selskabet MB Consultores y Auditores; inspektørerne havde ikke kunnet efterse nogen administrative eller regnskabsmæssige bilag, selv om Kommissionen i henhold til bilag 2, stk. 5 og 6, til [beslutningen om tildeling] har bestemt, at al dokumentation vedrørende projektet skal være til rådighed for

Kommissionens tjenestegrene på selskabets hjemsted; endvidere fastslog inspektørerne samtidig, at underskrifterne på de forskellige dokumenter, der var forelagt Kommissionen, var blevet forfalsket i sammenhæng med projektet, og at intet af det udstyr, der var foto af i det tekniske bilag til den endelige rapport, var blevet anvendt i denne sammenhæng.

- 3) Endelig fremgår det af ordlyden af en kopi af regnskabet, der er indleveret til den spanske finansminister i selskabet ENTORN SL's selvangivelse, at omkostningerne ved projektet udgjorde cirka 23 millioner [spanske pesetas (ESP)], mens de samlede angivne omkostninger udgjorde 233 623 004 ESP.

På baggrund af disse omstændigheder skal støtten ophæves, og der skal i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 ske tilbagebetaling af de indtil dato til projektet udbetalte beløb.

Ifølge gældende national selskabsret er ethvert selskabs selskabsdeltagere ansvarlige for selskabets gæld.

[...]«

- 11 Hvad angår selskabet Entorn Trading Limited fremgår det af sagen, at selskabet har angivet at være stiftet af D. García Rodríguez, der i denne egenskab affattede en stiftelsesoverenskomst for en filial i Spanien ved navn Entorn Sociedad Limitada-Sucursal en Espana (herefter »Entorn S.L. Sucursal«). Dette selskab havde en adresse i Sevilla, som svarede til den adresse, der blev meddelt Kommissionen ved skrivelse af 30. november 1993. I februar 1996 blev filialen overført til Tenerife, hvorefter den forsvandt.

- 12 For så vidt angår J. Tasia Valls' deltagelse som teknisk ansvarlig for projektet fremgår det af sagen, at han for sine tjenesteydelser har udfærdiget en række fakturaer til Entorn S.L. Sucursal gennem selskabet Codema SA, og at dette sidstnævnte selskab modtog den første betaling af disse fakturaer den 18. januar 1994. Det fremgår af sagen, at Codema ejer 99,98% af andelene i sagsøgeren og J. Tasia Valls 0,02%. J. Tasia Valls er hovedaktionær i og direktør for Codema og er i øjeblikket genstand for en straffesag i Spanien.
- 13 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 20. juni 2001 har sagsøgeren i medfør af artikel 230 EF anlagt sag med påstand om annullation af den anfægtede beslutning.
- 14 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 25. juni 2001 har sagsøgeren indgivet den foreliggende begæring om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning.
- 15 Kommissionen har den 9. juli 2001 afgivet indlæg vedrørende den foreliggende begæring.
- 16 Parterne har afgivet indlæg den 12. september 2001. Under retsmødet har sagsøgeren fremlagt et dokument, der indeholder selskabets regnskab for år 2000 og regnskabet for perioden fra den 1. januar til den 30. juni 2001.

Retlige bemærkninger

- 17 I henhold til artikel 242 EF og 243 EF, sammenholdt med artikel 4 i Rådets afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT L 319, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 93/350/Euratom, EKSF, EØF af 8. juni 1993 (EFT L 144, s. 21), kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.
- 18 Artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement bestemmer, at en begæring om foreløbige forholdsregler skal angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget (*fumus boni juris*). Disse betingelser er kumulative, således at der ikke kan anordnes foreløbige forholdsregler, når en af dem ikke er opfyldt. Retten skal ligeledes i givet fald foretage en interesseafvejning (kendelse afsagt af Rettens præsident den 25.11.1999, sag T-222/99 R, Martinez og de Gaulle mod Parlamentet, Sml. II, s. 3397, præmis 22, og den 2.5.2000, sag T-17/00 R, Rothley m.fl. mod Parlamentet, Sml. II, s. 2085, præmis 37).

Parternes argumenter

Fumus boni juris

- 19 Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede beslutning for det første bygger på en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, for det andet er den ikke tilstrækkeligt og sammenhængende begrundet, for det tredje tilsidesætter den de væsentlige formforskrifter, der er fastsat for dens vedtagelse, og krænker

det generelle princip i fællesskabsretten, der garanterer overholdelsen af retten til forsvær i enhver procedure mod en person, hvor proceduren kan risikere at munde ud i en retsakt, der er til skade for denne person.

- 20 Hvad angår den påståede fejlagtige bedømmelse af de faktiske omstændigheder har sagsøgeren anført, at Kommissionen, idet den har accepteret ændringen af identiteten af den person, der modtog det tildelte finansielle tilskud, og har fortsat med at betale Entorn S.L. Sucursal to forskud på det finansielle tilskud, har anerkendt, ganske vist stiltiende, at sagsøgeren dermed ophørte med at være modtager af det finansielle tilskud og ikke længere kunne anses for at være den ansvarlige for projektets gennemførelse. Dette medfører, at den anfægtede beslutning ikke kan være rettet til sagsøgeren. Sagsøgeren har i denne forbindelse understreget, at selskabet aldrig har skiftet hjemsted uden for Barcelona, hvilket er bekræftet af virksomhedsregisteret.
- 21 For så vidt angår den manglende tilstrækkelige og sammenhængende begrundelse i den anfægtede beslutning skulle Kommissionen klart og sammenhængende have påvist de årsager, der begrundede, at sagsøgeren blev sidestillet med den reelle modtager af beslutningen om tildeling og således modtageren af det finansielle tilskud som ansvarlig for projektets gennemførelse.
- 22 Da der endvidere var tale om en beslutning, der i betydelig grad straffer sagsøgeren — da der er krævet tilbagebetaling af 725 094 EUR — var Kommissionen forpligtet til at gøre begrundede argumenter gældende for på klar og uigendrivelig vis at påvise, at sagsøgeren faktisk har modtaget de pågældende beløb. Der er ikke i den anfægtede beslutning påberåbt argumenter i denne henseende.
- 23 Det er nemlig ikke tilstrækkeligt til at godtgøre eksistensen af en selvstændig person, at der fremføres en åbenbar lighed mellem sagsøgerens selskabsnavn og Entorn S.L. Sucursal's selskabsnavn.

- 24 Den anfægtede beslutning er i øvrigt ikke forsynet med en holdbar begrundelse, der begrundet, at betalingerne i overensstemmelse med bilag 2, nr. 4, stk. 4, første og andet led, til beslutningen om tildeling, er sket til en person, der er retligt adskilt fra sagsøgeren. Princippet om en forsigtig administration tilsiger, at Kommissionen i en sådan situation burde have forklaret sagsøgeren den skete ændring.
- 25 Endelig er den anfægtede beslutning vedtaget i strid med væsentlige formforskrifter og i strid med det grundlæggende princip om ret til forsvar. Denne beslutning er navnlig blevet affattet uden at overholde de formelle bestemmelser i bilag 2, stk. 10, til beslutningen om tildeling, nemlig sagsøgerens mulighed for at fremkomme med det forsvar, som sagsøgeren fandt mest hensigtsmæssigt og passende, inden den anfægtede beslutning blev vedtaget.
- 26 Sagsøgeren blev nemlig aldrig opfordret til skriftligt at fremkomme med sine bemærkninger, efter at inspektionsbesøget var blevet gennemført af Kommissionens tjenestemænd. Det er korrekt, at sagsøgerens befuldmægtigede administrator var til stede under dette besøg. Han var imidlertid til stede som teknisk ansvarlig for projektet. Sagsøgeren er af den opfattelse, at Kommissionen var forpligtet til at anmode sagsøgeren og J. Tásias Valls om yderligere forklaringer med henblik på at fjerne tvivlen vedrørende identiteten af de to selskaber, nemlig sagsøgeren og Entorn S.L. Sucursal.
- 27 Kommissionen har bestridt, at den stiltiende eller udtrykkeligt har godkendt ændringen af modtageren af det finansielle tilskud til projektet, allerede af den grund, at denne ændring aldrig er blevet meddelt Kommissionen. De meddelelser, som Kommissionen har modtaget i november 1993 og i marts 1994 vedrørende ændring af bankkontonumre og hjemstedsadresser, forekom alene at angive blotte ændringer af referencerne.

- 28 Sagsøgeren kan under disse omstændigheder ikke påstå, at selskabet er blevet fritaget for sit ansvar for så vidt angår projektets gennemførelse. Endvidere udgør en ændring af modtageren af projektstøtte, der ikke er blevet meddelt, en betydelig ændring i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88 og begrundes dermed støttens nedsættelse eller suspension.
- 29 Hvad angår den påståede manglende begrundelse er Kommissionen af den opfattelse, at det ikke er nødvendigt at begrunde ophævelsen af støtten ud over den begrundelse, der er givet i den anfægtede beslutning, nemlig forklaringen om, at sagsøgeren er modtager af et finansielt tilskud fra Fællesskabet, ansvarlig for projektets gennemførelse og adressat for beslutningen om tildeling. Kommissionen har ligeledes ikke godkendt en ændring af støttemodtageren og var end ikke bevidst om, at der var oprettet et nyt selskab. Kommissionen blev bevidst vildledt med henblik på at vanskeliggøre fastlæggelsen af ansvaret for de uregelmæssigheder, der påvirkede projektets gennemførelse.
- 30 For så vidt angår den påståede tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, der skal overholdes ved vedtagelsen af den anfægtede beslutning, og krænkelsen af det grundlæggende princip om ret til forsvar, har Kommissionen bemærket, at skrivelsen af 3. april 1998, der gav sagsøgeren mulighed for at udtale sig om de faktiske omstændigheder, der berettigede ophævelsen af det finansielle tilskud fra Fællesskabet, blev sendt til adressen i Sevilla. Det var denne adresse, Kommissionen havde fået meddelt som værende den, hvor projektet blev forvaltet, og som svarede til det sted, hvor inspektionsbesøget vedrørende projektet blev gennemført, og hvor Kommissionens inspektører mødte J. Tasiás Valls. Stillet over for disse forhold, der forbinder sagsøgeren og Entorn S.L. Sucursal og deres selskabsdeltagere, administratorer eller befuldmægtigede, er det Kommissionens opfattelse, at det ikke kan bebrejdes den, at den anvendte adressen i Sevilla til at meddele opfordringen til at fremkomme med bemærkninger. Kommissionen har anvendt denne adresse til enhver korrespondance rettet til støttemodtageren, siden Kommissionen fik meddelelse om denne adresse.

Uopsætteligheden

- 31 Sagsøgeren har gjort gældende, at de pågældende foreløbige forholdsreglers uopsættelighed er begrundet i, at det skal forhindres, at den omgående tilbagebetaling af 725 094 EUR, der er genstand for den anfægtede beslutning, fører til, at virksomhedens aktiviteter endeligt ophører.
- 32 Sagsøgeren er nemlig et selskab med begrænset hæftelse, af begrænset størrelse som omhandlet i kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. juni 1988 (sag C-152/88 R, Sofrimport mod Kommissionen, Sml. s. 2931) og beskæftiger knap 10 kontraktansatte medarbejdere. Selskabskapitalen er 30 050 EUR.
- 33 Sagsøgerens økonomiske situation har siden stiftelsen den 4. juni 1993 udviklet sig i positiv retning. Særligt omsætningen for regnskabsåret 1994 udgjorde 30 373 833 ESP (182 550,41 EUR) og overskuddet 2 899 905 ESP (17 428,78 EUR). Det fremgår af sagsøgerens selskabsskat for regnskabsåret 1999, at selskabets samlede omsætning udgjorde 138 387 025 ESP eller 831 722 EUR. For regnskabsåret 1999 udgjorde overskuddet 7 652 264 ESP eller 45 991,03 EUR. Oplysningerne vedrørende virksomhedens omsætning og overskud godtgør den alvorlige og uoprettelige skade, sagsøgeren vil lide ved at være forpligtet til omgående at tilbagebetale de 725 094 EUR, der følger af den anfægtede beslutning.
- 34 I betragtning af, at disse 725 094 EUR svarer til næsten hele virksomhedens omsætning og til næsten 15 gange det realiserede overskud i 1999, vil gennemførelsen af den anfægtede beslutning omgående medføre, at virksomheden ophører med sin aktivitet, idet den ikke er i stand til omgående at betale dette beløb uden uopretteligt at bringe muligheden for, at selskabet kan overleve, indtil Retten træffer afgørelse om sagens realitet, i fare.

- 35 Sagsøgeren har i øvrigt understreget, at det fremgår af artikel 104 i den spanske lov om selskaber med begrænset hæftelse og den spanske handelslov, at sagsøgeren er forpligtet til at ophøre med sin aktivitet, såfremt den anfægtede beslutning gennemføres. Der sker i dette tilfælde således en opløsning af virksomheden, idet den har tabt mere end halvdelen af sin selskabskapital.
- 36 Hvad angår muligheden for et eventuelt indskud fra sagsøgerens selskabsdeltagere, således som Kommissionen har gjort gældende, har sagsøgeren bemærket, at artikel 1 i den spanske selskabslov klart begrænser selskabsdeltagernes ansvar. De skal ikke personligt dække virksomhedens gæld. Der er heller ikke mulighed for, at et finansieringsselskab eller en tredjemand kan stille sikkerhed for de opkrævede beløb.
- 37 Med hensyn til de uforholdsmæssige følger, som den anfægtede beslutning har for selskabet, er det godtgjort, at denne beslutning medfører en alvorlig og uoprettelig skade for sagsøgeren, således at den foreløbige forholdsregel, der er indgivet begæring om, skal anses for at være uopsættelig.
- 38 Kommissionen har gjort gældende, at sagsøgeren ikke er fremkommet med konkrete angivelser, der giver mulighed for at bedømme de præcise følger, der kan være resultatet af, at gennemførelsen af den anfægtede beslutning ikke udsættes. Sagsøgeren har anerkendt, at selskabet siden sin stiftelse har haft en sund økonomi. Oplysningerne vedrørende selskabets omsætning og overskud viser, at selskabet har haft en konstant økonomisk fremgang siden dets stiftelse.
- 39 Det fremgår i øvrigt af fast retspraksis, at i forbindelse med undersøgelsen af et selskabs økonomiske levedygtighed kan vurderingen af selskabets økonomiske situation foretages under hensyntagen til de karakteristiske træk ved den koncern, som selskabet er en del af i kraft af sin aktionærkreds. Sagsøgeren er imidlertid ikke fremkommet med nogen oplysninger vedrørende aktionærernes økonomiske formåen.

- 40 Kommissionen er endvidere af den opfattelse, at den påståede risiko for, at sagsøgerens aktiviteter ophører, er rent hypotetisk, og at dette ophør kan undgås, såfremt sagsøgeren retter en tilstrækkeligt begrundet anmodning til Kommissionen om en yderligere frist for betaling eller betaling i afdrag.

Rettens bemærkninger

- 41 Det skal indledningsvis bemærkes, at støtteordningen i henhold til de fællesskabsretlige bestemmelser navnlig er baseret på, at støttemodtageren opfylder en række forpligtelser, der skaber en ret for støttemodtageren til at oppebære det pågældende finansielle tilskud. Opfylder støttemodtageren ikke samtlige disse forpligtelser, kan Kommissionen i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88 tage sine forpligtelser efter beslutningen om tilkendelse af støtte op til fornyet overvejelse (jf. analogt Rettens dom af 24.4.1996, forenede sager T-551/93 og T-231/94 — T-234/94, Industrias Pesqueras Campos m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 247, præmis 161).

- 42 Ansøgere om og modtagere af finansielt tilskud fra Fællesskabet er navnlig forpligtet til at sikre, at de giver Kommissionen pålidelige oplysninger, der ikke kan vildlede den, uden hvilke oplysninger den ordning med kontrol og bevisførelse, der er indført for at efterprøve, om betingelserne for tildeling af støtte er opfyldt, ikke kan fungere på korrekt vis. Uden pålidelige oplysninger vil projekter, der ikke opfylder de stillede krav, kunne modtage et finansielt tilskud. Det følger heraf, at den oplysnings- og loyalitetsforpligtelse, der påhviler ansøgere om og modtagere af støtte, er indbygget i EUGFL's støtteordning og er af væsentlig betydning for dens rette funktion.

- 43 I denne sag har sagsøgeren, som modtager af et finansielt tilskud, imidlertid hverken oplyst Kommissionen om det påståede ophør af projektets gennemførelse

eller sikret, at Kommissionen fik meddelelse herom fra tredjemand. J. Tacias Valls har tværtimod, således som sagsøgeren har anerkendt det i begæringen om foreløbige forholdsregler, ikke truffet alle nødvendige foranstaltninger for på klar og endelig måde over for Kommissionen at fremlægge bevis for, at sagsøgeren havde opgivet at gennemføre projektet.

- 44 Det skal således fastslås, at intet umiddelbart bekræfter sagsøgerens påstand om, at Kommissionen har anerkendt, at sagsøgeren ophørte med at være modtager af et finansielt tilskud, og at den anfægtede beslutning derfor byggede på en fejlagtig bedømmelse.
- 45 Hvad angår argumentet om den utilstrækkelige begrundelse for den anfægtede beslutning er det tilstrækkeligt at fastslå, at Kommissionen umiddelbart på en tilstrækkeligt klar måde har angivet ikke alene årsagerne til, at den anså sig for vildledt af sagsøgeren med hensyn til projektets støttemodtager, men ligeledes årsagen til, at sagsøgeren, som beslutningen om tildeling er rettet til, kan holdes ansvarlig for de uregelmæssigheder, der er fastslået i den anfægtede beslutning.
- 46 For så vidt angår Kommissionens påståede tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar, er det umiddelbart tilstrækkeligt at fastslå, at Kommissionen ved sin skrivelse af 3. april 1998 netop havde opfordret sagsøgeren til at fremkomme med bevis for, at de forpligtelser, der fulgte af beslutningen om tildeling, var blevet opfyldt.
- 47 Endelig kan sagsøgeren ikke umiddelbart bebrejde Kommissionen, at den havde anvendt adressen i Sevilla til at meddele anmodningen om bemærkninger. Det skal i denne forbindelse erindres, at sagsøgeren har undgået at oplyse Kommissionen om det påståede ophør af projektets gennemførelse. Sagsøgerens befuldmægtigede administrator har, navnlig fordi han var til stede under Kommissionens inspektionsbesøg, bestyrket Kommissionen i den af sagsøgeren påståede fejl, nemlig at antage, at sagsøgerens adresse var i Sevilla.

- 48 Af disse grunde berettiger de af sagsøgeren påberåbte argumenter ikke umiddelbart den udsættelse af gennemførelsen, der er fremsat begæring om.
- 49 Det skal under alle omstændigheder fastslås — selv om det rent hypotetisk antages, at sagsøgerens argumenter umiddelbart berettigede den udsættelse af gennemførelsen, der er fremsat begæring om — at der ikke foreligger omstændigheder, der fastslår uopsætteligheden.
- 50 Der skal i denne forbindelse erindres om de oplysninger, der er anført ovenfor, navnlig i præmis 12, om sagsøgerens aktionærer. Det fremgår heraf, at sagsøgeren er et selskab med begrænset hæftelse, hvoraf Codema ejer 99,98% af aktierne og J. Tacias Valls 0,02%. J. Tacias Valls er hovedaktionær i og direktør for Codema.
- 51 Det bemærkes, at i forbindelse med undersøgelsen af sagsøgerens økonomiske levedygtighed kan vurderingen af selskabets økonomiske situation foretages under hensyn til bl.a. de karakteristiske træk ved den koncern, som selskabet er en del af i kraft af sin aktionærkreds (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7.3.1995, sag C-12/95, Transacciones Marítimas m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 467, præmis 12, kendelse afsagt af Rettens præsident den 4.6.1996, sag T-18/96 R, SCK og FNK mod Kommissionen, Sml. II, s. 407, præmis 35, og den 30.6.1999, sag T-13/99 R, Pfizer Animal Health mod Rådet, Sml. II, s. 1961, præmis 155, stadfæstet ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18.11.1999, sag C-329/99 P(R), Pfizer Animal Health mod Rådet, Sml. I, s. 8343, præmis 67).
- 52 Dette synspunkt bygger på, at den berørte virksomheds objektive interesser ikke er selvstændige i forhold til interesserne for de personer, fysiske eller juridiske, som kontrollerer virksomheden, og at spørgsmålet om, hvorvidt den påståede skade er alvorlig og uoprettelig, skal afgøres i relation til den koncern, disse

personer udgør. Disse sammenfaldende interesser begrundes navnlig, at den berørte virksomheds interesse i at overleve ikke vurderes uafhængigt i forhold til den interesse, de virksomheder, der kontrollerer den, har i dens fortsatte beståen (jf. kendelse afsagt af Rettens præsident den 15.1.2001, sag T-241/00 R, *Le Canne mod Kommissionen*, Sml. II, s. 37, præmis 40).

- 53 Den omstændighed, at den, der som hovedaktionær i den pågældende virksomhed udøver kontrollen hermed, er en fysisk person, som ikke selv er en virksomhed, er således ikke relevant (jf. kendelse afsagt af Domstolens præsident i den 14.12.1999, sag C-335/99 P(R), *HFB m.fl. mod Kommissionen*, Sml. I, s. 8705, præmis 64, og kendelsen i sagen *Le Canne mod Kommissionen*, præmis 12).
- 54 Det skal i denne sag fastslås, at selv om det fremgår af sagsøgerens regnskaber, at det er et lille selskab med en begrænset økonomisk formåen, er sagsøgeren ikke fremkommet med en eneste oplysning om aktionærernes økonomiske situation, nemlig *Codema* og *J. Tasia*s Valls, der giver mulighed for konkret at bedømme, om de råder over tilstrækkelige ressourcer til at beskytte selskabets interesser.
- 55 Endelig har sagsøgeren ikke forsøgt i forståelse med Kommissionen at finde frem til en ordning, der som modstykke til en banksikkerhed, som sagsøgeren skal tilvejebringe, giver sagsøgeren mulighed for enten ikke at tilbagebetale det krævede beløb, før der er afsagt som om sagens realitet, eller at foretage tilbagebetalingen med en yderligere frist eller i afdrag. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at under hensyn til Fællesskabets overordnede interesse i at forfølge og sanktionere alvorlige uregelmæssigheder i anvendelsen af støtte fra Fællesskabet — og efter sagens akter synes der umiddelbart at være stærk formodning for, at der er begået sådanne uregelmæssigheder — kan Retten, når den træffer afgørelse vedrørende en begæring om foreløbige forholdsregler, i hvert fald ikke bestemme, at gennemførelsen af beslutningen skal udsættes, uden at der stilles sikkerhed eller banksikkerhed (jf. kendelse afsagt af formanden for Rettens Anden Afdeling den 16.7.1999, sag T-143/99 R, *Hortiplant mod Kommissionen*, Sml. II, s. 2451, præmis 30).

- 56 Det fremgår af ovenstående, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at selskabet, såfremt den udsættelse af gennemførelsen, der er fremsat begæring om, ikke anordnes, vil lide alvorlig og uoprettelig skade.
- 57 Begæringen om foreløbige forholdsregler bør derfor ikke tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 22. oktober 2001.

H. Jung

Justitssekretær

B. Vesterdorf

Præsident